

Το Φυσικό Περιβάλλον στον Ορθόδοξο Λόγο (Πολυξένη Δημοσθένους)

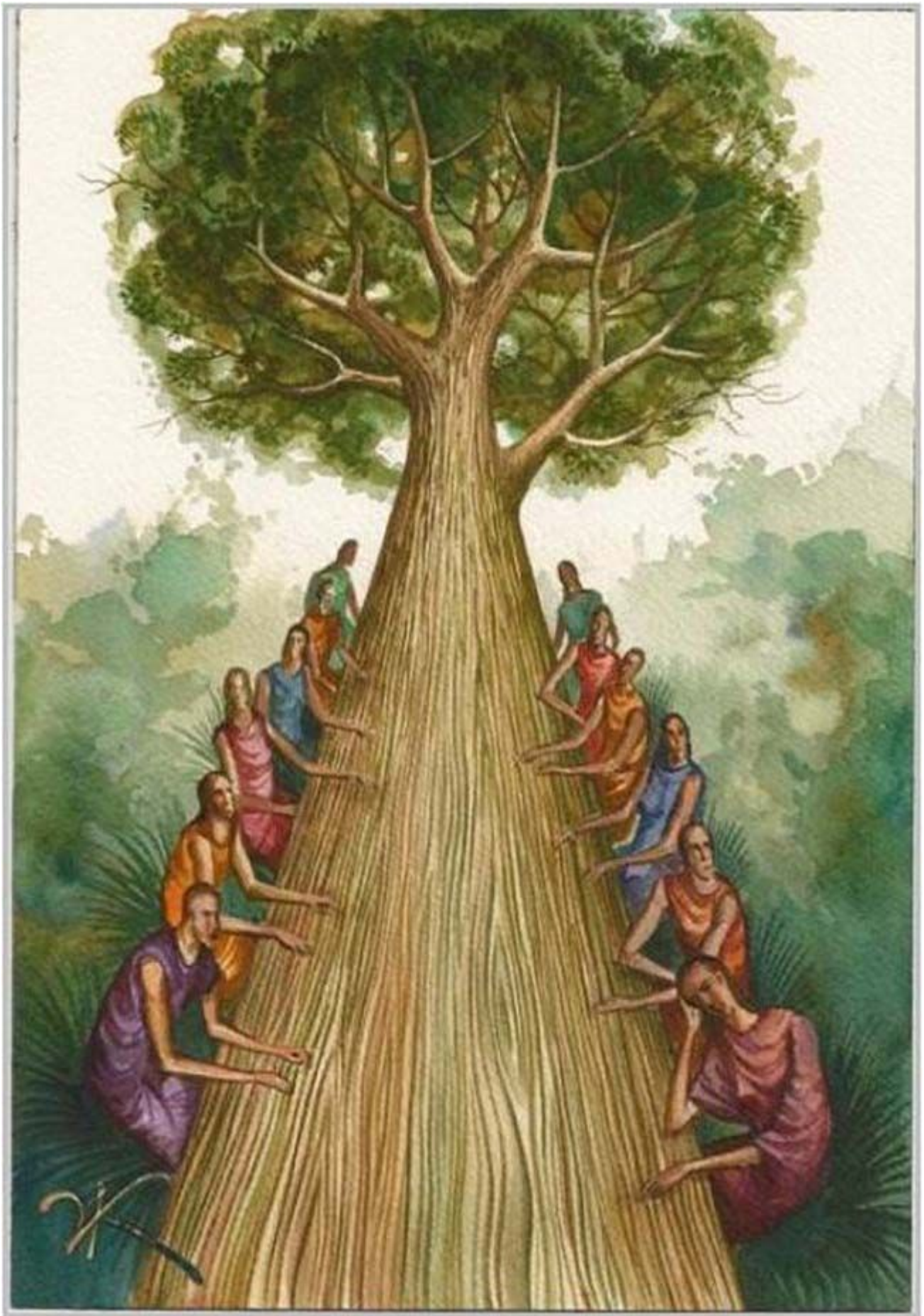
/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=179464>]

Έδωσε ζωικές πρωτεΐνες για τροφή στις αγελάδες και τις έκανε τρελές. Άρχισε την καλλιέργεια και εκτροφή μεταλλαγμένων ειδών για να παράγει πιο αποδοτικά ζώα και φυτά εστιάζοντας την προσοχή του αποκλειστικά στο βραχυπρόθεσμο κέρδος και τον ευδαιμονισμό και αδιαφορώντας ουσιαστικά για τις μακροχρόνιες επιπτώσεις τόσο στο περιβάλλον όσο και στον ίδιο τον εαυτό του.

Στην παράλογη αυτή συμπεριφορά του ο σύγχρονος άνθρωπος είναι τόσο συνεπής που δεν κάνει διακρίσεις ούτε στο ίδιο του το είδος. Ο ίδιος σαν άτομο έχει το αναφαίρετο δικαίωμα για μια άνετη και απολαυστική ζωή, όμως αδιαφορεί για την ευτελή ζωή του άλλου και ανέχεται τον θάνατο εκατομμυρίων παιδιών στον τρίτο κόσμο και τις χιλιάδες εκτρώσεις εμβρύων που λαμβάνουν χώρα κάθε χρόνο στην πατρίδα του.

Το Περιβάλλον στον Ορθόδοξο Λόγο και στην Ορθόδοξη Παράδοση

Στο ερώτημα «γιατί άραγε φθάσαμε ως εδώ;» απαντά ο προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης: «... από κακίας των κατοικούντων εν αυτή ηφανίσθησαν κτήνη και πετεινά... αφανισμώ ηφανίσθη πάσα η γη» (Ιερεμία, 12:4). Μετά την πτώση και την έξοδό του από τον Παράδεισο, ο άνθρωπος βρέθηκε μέσα σ' ένα φυσικό περιβάλλον, εχθρικό, στο οποίο αγωνίζεται και αντιπαλεύει για να επιβιώσει. Αν και η διανοητική του υπεροχή τον έκανε να είναι «κύριος και κάτοχος της φύσης», όμως η μεταπτωτική δημιουργικότητά του κυριαρχήθηκε από ιδιοτέλεια και φόβο και λησμόνησε το «εργάζεσθαι και φυλάσσειν» (Γένεση, 2:15). Ο μεταπτωτικός άνθρωπος αλλοτριώθηκε και η αλλοτρίωση αυτή δεν είχε σαν αποτέλεσμα την απομάκρυνσή του από τον Θεό-Δημιουργό αλλά και την αποξένωσή του από τη φύση-δημιουργία.

Η Ενσάρκωση του Θεού-Λόγου, η παρουσία Του πάνω στη γη, η Σταύρωση και η εκ νεκρών Ανάστασή Του, αλλά και η Ανάληψη του Θεανθρώπου, δείχνουν την Αγάπη του Θεού για το πλάσμα Του, αλλά και τη θέση του ανθρωπίνου σώματος και γενικότερα της φύσης με την οποία αυτό είναι άρρηκτα συνυφασμένο. Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός με τη γέννησή του ευλόγησε τη γη, με τη Βάπτισή του τα νερά, με το κήρυγμα και τα θαύματά του τον άνθρωπο και όλη τη φύση. Με τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του έλυσε την κατάρα του θανάτου και έδωσε τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γίνουν πάλι δεδοξασμένα παιδιά του Θεού. Σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο στην προς Ρωμαίους επιστολή του (8: 18-23) αυτός ο δεδοξασμένος άνθρωπος θα συμπαρασύρει μαζί του στη δόξα και την κτήση, την οποία με την πτώση του οδήγησε κάποτε στη φθορά.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας με τη συνεργία του Αγ. Πνεύματος συνεχίζει στους αιώνες το λυτρωτικό έργο του Ιδρυτή της, όπως το παρέλαβε από τους Αγ. Αποστόλους και θεόπνευστους Πατέρες της. Η Εκκλησία δεν απορρίπτει το φυσικό/υλικό κόσμο, αλλά όπως και τον άνθρωπο τους αγιάζει με τη Χάρη του Αγ. Πνεύματος. Έτσι το ζυμωμένο ψωμί και το κρασί καθαγιάζονται και μετουσιώνονται σε «Σώμα και Αίμα Χριστού», το λάδι μετατρέπεται σε ιαματικό «Ευχέλαιο» και το νερό της κολυμβήθρας σε καθαρτήριο αμαρτημάτων. Αλλά και το ευχολόγιο της εκκλησίας μας είναι γεμάτο από ευχές υπέρ «ευκρασίας αέρων», «όμβρων ειρηνικών», «καρπών ευφορίας» καθώς και ευχές υπέρ θεραπείας ζώων από διάφορες νόσους. Επίσης, στον ιδιοτελή και υπερκαταναλωτικό τρόπο ζωής η Εκκλησία έχει να αντιπαραθέσει τον Ασκητισμό, ο οποίος καθαρίζει το σώμα και το πνεύμα από αντικοινωνικές συμπεριφορές και αντιλήψεις και τον φέρνει έτσι πιο κοντά στο Θεό, τους συνανθρώπους του και το φυσικό του περιβάλλον.

Ο αγιασμός και η σωτηρία του ανθρώπου και μαζί του της φύσης, αποτελούν τη σημαντικότερη προσφορά της εκκλησίας στην αντιμετώπιση της οικολογικής κρίσης. Ο αγιασμός δίνει τη δυνατότητα επαναφοράς του ανθρώπου και της φύσης στην αρχέγονή τους μορφή όταν πρωτοπλάσθηκαν όλα «καλά λίαν». Ζωντανά παραδείγματα είναι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι με τον βίο και τη πολιτεία τους μας διαβεβαιώνουν ότι ο αγιασμός και η σωτηρία δεν είναι αφηρημένα λόγια αλλά διαχρονική πράξη στους κόλπους της Εκκλησίας.

[Συνεχίζεται]